Jahrgang 1942.

Sammlung der Gesetze und Verordnungen des Protektorates Böhmen und Mähren.

Ausgegeben am 24. Februar 1942.

21. Stück. Preis: K 2·20.

Ročník 1942.

Sbírka zákonů a nařízení Protektorátu Čechy a Morava.

Vydána dne 24. února 1942.

Cena: K 2·20. Částka 21.

Inhalt: **(58—61.) 58.** Verordnung über Maßnahmen zur Lenkung des Arbeitseinsatzes. — **59.** Verordnung, womit die Regierungsverordnung vom 6. April 1939, Slg. Nr. 112, über die Verlängerung der Funktionsperiode der Genossenschaftsfunktionäre in der Fassung der Regierungsverordnungen vom 14. Dezember 1939, Slg. Nr. 9 vom Jahre 1940, und vom 5. Dezember 1940, Slg. Nr. 462, abgeändert wird. — **60.** Verordnung, womit der § 13 der Regierungsverordnung vom 6. April 1939, Slg. Nr. 116, betreffend die Regelung des Flaschenbierhandels, in der Fassung der Regierungsverordnung vom 21. November 1940, Slg. Nr. 4 vom Jahre 1941, abgeändert wird. — **61.** Kundmachung über die Abänderung der Kundmachung des Ministers für Landwirtschaft vom 5. Juli 1941, Slg. Nr. 266, betreffend die Regelung der Hausschlachtungen von Schafen.

Obsah: **(58.—61.) 58.** Nařízení, jímž se činí některá opatření pro včleňování do práce. — **59.** Nařízení, jímž se mění vládní nařízení ze dne 6. dubna 1939, č. 112 Sb., o prodloužení funkčního období společenstevních funkcionářů, ve znění vládních nařízení ze dne 14. prosince 1939, č. 9 Sb. z roku 1940, a ze dne 5. prosince 1940, č. 462 Sb. — **60.** Nařízení, jímž se mění § 13 vládního nařízení ze dne 6. dubna 1939, č. 116 Sb., o úpravě obchodu s lahvovým pivem, ve znění vládního nařízení ze dne 21. listopadu 1940, č. 4 Sb. z roku 1941. — **61.** Vyhláška, kterou se mění vyhláška ministra zemědělství ze dne 5. července 1941, č. 266 Sb., o úpravě domácích porážek skopového bravu ovčího.

58.

Regierungsverordnung vom 18. Dezember 1941 über Maßnahmen zur Lenkung des Arbeitseinsatzes.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1, Abs. 1, der Verordnung des Reichsprotektors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940, V. Bl. S. 604, über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938, Slg. Nr. 330:

I. Teil.

Zuständigkeit für die Durchführung der Arbeitsvermittlung.

§ 1.

(1) Die Arbeitsvermittlung und Anwerbung von Arbeitskräften:

a) aus dem Protektorat in das übrige Reichsgebiet,

b) aus dem Protektorat nach dem Ausland,

Vládní nařízení ze dne 18. prosince 1941, jímž se činí některá opatření pro včleňování do práce.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského Protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940, Věstn. str. 604, kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

Část I.

Příslušnost při provádění zprostředkování práce.

§ 1.

(1) Zprostředkování práce a najímání pracovních sil:

a) z Protektorátu do ostatního říšského území,

b) z Protektorátu do ciziny,

ferner die Anwerbung und Zulassung ausländischer Arbeitskräfte im Protektorat obliegt dem Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung und wird von den Arbeitsämtern durchgeführt.

(2) Einrichtungen außerhalb der Arbeitsämter oder einzelne Personen dürfen die im Absatz 1 angeführte Tätigkeit nur betreiben, wenn sie die Genehmigung des Ministeriums für soziale und Gesundheitsverwaltung besitzen. Ist ihnen die allgemeine Genehmigung nicht erteilt, so bedürfen sie im Einzelfall der vorherigen Zustimmung des Ministeriums für soziale und Gesundheitsverwaltung.

§ 2.

(1) Arbeitsvermittlung im Sinne des § 1, Abs. 1, ist jede Tätigkeit, die darauf gerichtet ist, Personen und Einrichtungen, die Arbeitskräfte, Lehrlinge, Praktikanten, Volontäre u. dgl. zum Zwecke der entgeltlichen oder unentgeltlichen Berufsausübung einzustellen beabsichtigen, mit Arbeitskräften aus dem Protektorat zusammenzuführen.

(2) Anwerbung im Sinne des § 1, Abs. 1, ist jede Tätigkeit, die darauf gerichtet ist, für Arbeitsplätze Arbeitskräfte zu gewinnen.

(3) Als Arbeitsvermittlung oder Anwerbung im Sinne des § 1, Abs. 1, gilt auch die Vermittlung und Anwerbung von Arbeitskräften durch Stellenanzeigen oder -angebote in Druckschriften jeglicher Art. Als Arbeitsvermittlung gilt ferner eine Vermittlungstätigkeit, wenn sie auf Grund von Dienstverträgen ausgeübt wird, sowie eine Tätigkeit auf Grund von Verträgen, die dem Vermittler zum Arbeitsuchenden arbeitgeberähnliche Befugnisse einräumt, ohne daß der Vermittler entsprechende Pflichten, insbesondere das wirtschaftliche Wagnis auf längere Zeit und unabhängig davon übernimmt, daß eine Beschäftigung nachgewiesen werden kann.

(4) Als Arbeitsvermittlung im Sinne des § 1, Abs. 1, gilt auch, wenn ein Arbeitgeber einen Arbeitnehmer, der bei ihm bereits im Protektorat tätig ist, vorübergehend oder dauernd im übrigen Reichsgebiet oder im Auslande beschäftigen will, es sei denn, daß er bereits bei diesem Arbeitgeber seit mindestens 1 Jahr ununterbrochen beschäftigt war.

§ 3.

Die Genehmigung zur Arbeitsvermittlung oder Anwerbung von Arbeitskräften im Sinne des § 1 wird nur erteilt, wenn ein Bedarf dafür vorliegt.

jakož i najímání cizozemských zaměstnanců a povolování jejich práce v Protektorátě řídí ministerstvo sociální a zdravotní správy a provádějí úřady práce.

(2) Zařízení mimo úřady práce nebo jednotlivé osoby mohou prováděti činnost uvedenou v odstavci 1 jen tehdy, mají-li povolení ministerstva sociální a zdravotní správy. Nebylo-li jim povolení uděleno všeobecně, potřebují v každém jednotlivém případě předchozího souhlasu ministerstva sociální a zdravotní správy.

§ 2.

(1) Zprostředkování práce podle § 1, odst. 1 jest každá činnost, která směřuje k tomu, aby byl navázán styk mezi osobami a zařízeními, která hodlají přijmouti pracovní síly, učně, praktikanty, volontéry a pod. do úplatného nebo bezplatného zaměstnání, a mezi pracovními silami z Protektorátu.

(2) Najímáním podle § 1, odst. 1 jest každá činnost, která směřuje k tomu, aby pro pracovní místa byly získány pracovní síly.

(3) Za zprostředkování práce nebo najímání podle § 1, odst. 1 se považuje také zprostředkování a najímání pracovních sil oznámeními nebo nabídkami volných míst v tiskovinách jakéhokoliv druhu. Za zprostředkování práce se považuje dále zprostředkovací činnost, vykonávaná podle služebních smluv, jakož i činnost podle smluv, která dává zprostředkovateli vůči uchazeči postavení zaměstnavatele, při čemž zprostředkovatel nezávisle na tom, zda může býti prokázán nějaký pracovní poměr, nepřijímá příslušných povinností, zejména hospodářské důsledky na delší dobu.

(4) Za zprostředkování práce podle § 1, odst. 1 se také považuje, hodlá-li zaměstnavatel zaměstnance, který již u něho v Protektorátě pracuje, přechodně nebo trvale zaměstnávati na ostatním říšském území nebo v cizině, leč by byl u téhož zaměstnavatele již v zaměstnání nepřetržitě alespoň 1 rok.

§ 3.

Povolení k zprostředkování práce nebo najímání pracovních sil podle § 1 se uděluje jen v případech potřeby.

§ 4.

(1) Der Antrag auf Erteilung der Genehmigung ist beim Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung schriftlich einzureichen; es ist darin anzugeben, auf welche Weise die Vermittlung oder Anwerbung ausgeübt werden soll. Im Antrage sind der Arbeitgeber, der Beschäftigungsort, die Berufsgruppe und die Anzahl der gesuchten Arbeitskräfte sowie die Arbeitsbedingungen (vor allem Lohn- oder Gehaltshöhe, die Bestimmungen darüber, wer die Reisekosten bei Antritt oder Beendigung des Arbeitsverhältnisses trägt, die Regelung der Verpflegung und Unterbringung und die Kündigungsfristen) anzuführen.

(2) Das Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung kann die Genehmigung zur Vermittlung oder Anwerbung an Auflagen binden.

(3) Wird in der Genehmigung nichts anderes bestimmt, so erlischt die Geltungsdauer nach Ablauf eines Monats vom Tage der Erteilung der Genehmigung an. Die Geltungsdauer kann nachträglich verlängert werden.

§ 5.

Der Minister für soziale und Gesundheitsverwaltung kann Abweichungen von den Bestimmungen der §§ 1 bis 4 zulassen. Die Maßnahmen allgemeiner Natur werden im Amtsblatt verlautbart werden.

§ 6.

Die geschäftliche Beteiligung an einem außerhalb des Protektorates betriebenen Unternehmen, das sich mit der Vermittlung von Arbeitnehmern aus dem Protektorat nach dem Ausland befaßt, ist verboten.

II. Teil.

Beschäftigung ausländischer Arbeitnehmer im Protektorat.

§ 7.

(1) Zur Beschäftigung eines Ausländers bedarf der Arbeitgeber einer besonderen Genehmigung des Arbeitsamtes (Beschäftigungsgenehmigung).

(2) Aus Ausländer im Sinne des Absatzes 1 sind alle Personen anzusehen, die weder die deutsche noch die Protektoratsangehörigkeit besitzen.

(3) Die Beschäftigungsgenehmigung kann

§ 4.

(1) Žádost o udělení povolení jest podati u ministerstva sociální a zdravotní správy písemně; jest v ní uvésti, jakým způsobem se bude zprostředkování nebo najímání prováděti. V žádosti jest označiti zaměstnavatele, místo zaměstnání, skupinu povolání a počet hledaných pracovních sil, jakož i pracovní podmínky (zejména mzdu nebo plat, ustanovení o tom, kdo nese náklady cesty při nastoupení nebo skončení pracovního poměru, jak je postaráno o stravování a ubytování a jaké jsou výpovědní lhůty).

(2) Ministerstvo sociální a zdravotní správy může uděliti povolení k zprostředkování nebo najímání za určitých podmínek.

(3) Nebylo-li v povolení stanoveno nic jiného, zaniká jeho platnost uplynutím jednoho měsíce ode dne jeho udělení. Platnost může býti dodatečně prodloužena.

§ 5.

Ministr sociální a zdravotní správy může stanoviti odchylky od ustanovení §§ 1 až 4. Opatření všeobecné povahy se uveřejní v Úředním listě.

§ 6.

Obchodní účast na podniku provozovaném mimo Protektorát, který se zabývá zprostředkováním zaměstnanců z Protektorátu do ciziny, není dovolena.

Část II.

Zaměstnávání cizinců v Protektorátě.

§ 7.

(1) Zaměstnavatel potřebuje k zaměstnávání cizince zvláštní povolení úřadu práce (povolení k zaměstnávání).

(2) Za cizince podle odstavce 1 jest považovati všechny osoby, které nejsou německými státními ani protektorátními příslušníky.

(3) Povolení k zaměstnávání lze uděliti jen

nur erteilt werden, wenn dies die Bedürfnisse der heimischen Wirtschaft und die Lage des Arbeitseinsatzes erfordern.

(4) Unter Beschäftigung im Sinne dieses Teiles sind Leistungen und Arbeiten einschließlich der unentgeltlichen Vorbereitungstätigkeit für eine andere Person zu verstehen, die die Erwerbstätigkeit des Ausländers hauptsächlich in Anspruch nehmen.

§ 8.

(1) Die Beschäftigungsgenehmigung eines Ausländers wird auf schriftlichen Antrag von dem Arbeitsamt erteilt, in dessen Bezirk der Ausländer die Arbeiten oder Dienste verrichten soll. Handelt es sich um einen Ausländer, der bei einem Wandergewerbetreibenden beschäftigt werden soll, so ist der Antrag bei dem Arbeitsamt zu stellen, in dessen Bezirk der Inhaber dieses Gewerbebetriebes im Zeitpunkte der Antragseinbringung seinen Wohnsitz oder seinen Aufenthalt hat.

(2) Die Beschäftigungsgenehmigung berechtigt den Arbeitgeber, für den sie erteilt wurde, nur zur Beschäftigung des darin namentlich bezeichneten Ausländers. Einem Arbeitgeber kann die Beschäftigungsgenehmigung für mehrere Ausländer erteilt werden. Scheidet der Ausländer aus seiner Beschäftigung aus, so erlischt die für ihn erteilte Beschäftigungsgenehmigung. Die Beschäftigungsgenehmigung kann an Auflagen gebunden werden.

(3) Die Beschäftigung von Ausländern ohne vorherige Beschäftigungsgenehmigung ist verboten. Der Minister für soziale und Gesundheitsverwaltung kann Ausnahmen von diesem Verbot zulassen.

§ 9.

(1) Die Beschäftigungsgenehmigung wird jeweils höchstens auf 12 Monate erteilt.

(2) Der Arbeitgeber ist verpflichtet, dem Arbeitsamt, das die Beschäftigung genehmigt hat, binnen drei Tagen den Arbeitsantritt oder -austritt des Ausländers zu melden.

§ 10.

(1) Über den Antrag auf Beschäftigungsgenehmigung entscheidet das Arbeitsamt durch einen Bescheid, der dem Arbeitgeber zugestellt wird.

(2) Das Arbeitsamt kann die Beschäftigungsgenehmigung jederzeit entziehen, namentlich wenn die Voraussetzungen, unter denen sie erteilt wurde, weggefallen sind oder

tehdy, vyžadují-li toho potřeby tuzemského hospodářství a stav včleňování do práce.

(4) Zaměstnáváním ve smyslu této části rozumějí se výkony a práce, včetně bezplatné činnosti přípravné pro jinou osobu, které převážně vyčerpávají výdělečnou činnost cizincovu.

§ 8.

(1) Povolení k zaměstnávání cizince uděluje k písemné žádosti úřad práce, v jehož obvodu má cizinec konati práce nebo služby. Jde-li o cizince, jenž má býti zaměstnán v kočovné živnosti, jest žádost podati u úřadu práce, v jehož obvodu má majitel této živnosti v době podání žádosti bydliště nebo pobyt.

(2) Povolení k zaměstnávání opravňuje zaměstnavatele, jemuž bylo uděleno, pouze k zaměstnávání cizince v něm jmenovitě uvedeného. Jednomu zaměstnavateli lze povoliti zaměstnávání několika cizinců. Vystoupí-li cizinec ze svého zaměstnání, zaniká povolení pro něj udělené. Povolení k zaměstnávání lze uděliti za určitých podmínek.

(3) Zaměstnávání cizinců bez předchozího povolení k zaměstnávání jest zakázáno. Ministerstvo sociální a zdravotní správy může připustiti z tohoto zákazu výjimky.

§ 9.

(1) Povolení k zaměstnávání se uděluje nejvýše na 12 měsíců.

(2) Zaměstnavatel je povinen hlásiti do tří dnů úřadu práce, který zaměstnávání cizince povolil, že cizinec do zaměstnání nastoupil, nebo že z něho vystoupil.

§ 10.

(1) O žádosti o povolení k zaměstnávání rozhoduje úřad práce výměrem, který se doručí zaměstnavateli.

(2) Úřad práce může povolení k zaměstnávání kdykoli odejmouti, zejména odpadly-li podmínky, za kterých bylo uděleno, nebo jednal-li zaměstnavatel proti předpisům tohoto

wenn der Arbeitgeber gegen die Vorschriften dieser Verordnung verstossen oder die ihm in der Beschäftigungsgenehmigung mitgeteilten Auflagen nicht erfüllt hat.

(3) Gegen die abschlägige Entscheidung des Arbeitsamtes oder die Entziehung der Beschäftigungsgenehmigung kann beim Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung Berufung eingelegt werden. Die Berufung ist binnen 15 Tagen nach der Zustellung der Entscheidung über das zuständige Arbeitsamt einzureichen. Die Berufung bewirkt keinen Aufschub der Entscheidung.

§ 11.

(1) Die Vermittlung oder Anwerbung von ausländischen Arbeitnehmern ohne Genehmigung des Ministeriums für soziale und Gesundheitsverwaltung ist nicht gestattet.

(2) Ausländische landwirtschaftliche Wanderarbeiter (Saisonarbeiter) und Waldarbeiter dürfen nur unter den vom Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung im Einvernehmen mit dem Ministerium für Landwirtschaft festgesetzten Bedingungen angeworben werden.

§ 12.

Der Minister für soziale und Gesundheitsverwaltung kann im Einvernehmen mit den beteiligten Ministern für bestimmte Gebiete oder für bestimmte Gruppen ausländischer Arbeitnehmer oder für bestimmte Gruppen von Arbeitsstellen abweichende Vorschriften erlassen. Diese Vorschriften werden im Amtsblatte verlautbart.

§ 13.

Durch die Vorschriften dieser Verordnung wird die Gültigkeit der zwischenstaatlichen Vereinbarungen nicht berührt.

III. Teil.

Arbeitseinsatz einheimischer landwirtschaftlicher Wanderarbeiter im Protektorat Böhmen und Mähren.

§ 14.

(1) Die Vermittlung und Anwerbung landwirtschaftlicher Wanderarbeiter in geschlossenen Personengruppen ist Aufgabe des Ministeriums für soziale und Gesundheitsverwaltung und der Arbeitsämter.

(2) Arbeitgebern oder deren Beauftragten sowie anderen Personen ist jegliche (mündliche, schriftliche, durch Zeitungsanzeige er-

nařízení nebo nesplnil-li podmínky, uložené mu v povolení k zaměstnávání.

(3) Proti rozhodnutí úřadu práce, jímž byla žádost zamítnuta nebo povolení k zaměstnávání odňato, lze podati odvolání k ministerstvu sociální a zdravotní správy. Odvolání jest podati do 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí u úřadu práce. Odvolání nemá odkladného účinku.

§ 11.

(1) Zprostředkování nebo najímání cizinců bez povolení ministerstva sociální a zdravotní správy není dovoleno.

(2) Cizozemští zemědělští dělníci sezonní a lesní dělníci mohou býti najímáni pouze za podmínek stanovených ministerstvem sociální a zdravotní správy v dohodě s ministerstvem zemědělství.

§ 12.

Ministr sociální a zdravotní správy může v dohodě se zúčastněnými ministry vydati pro určitá území nebo pro určité skupiny cizinců nebo pro určité skupiny pracovních míst odchylné předpisy. Tyto předpisy se vyhlásí v Úředním listě.

§ 13.

Předpisy tohoto nařízení se nedotýkají platnosti mezinárodních smluv.

Část III.

Včleňování do práce tuzemských sezonních zemědělských dělníků v Protektorátě.

§ 14.

(1) Zprostředkování a najímání zemědělských sezonních dělníků v uzavřených skupinách přísluší ministerstvu sociální a zdravotní správy a úřadům práce.

(2) Zaměstnavatelé nebo osoby jimi pověřené, jakož i ostatní osoby nesmějí prováděti žádným způsobem (ústně, písemně, pomocí

folgende) Vermittlung oder Anwerbung landwirtschaftlicher Wanderarbeiter in geschlossenen Personengruppen verboten, sofern sie nicht im Besitze einer Genehmigung des Arbeitsamtes sind.

(3) Als landwirtschaftliche Wanderarbeiter im Sinne dieser Verordnung gelten solche Landarbeiter, die regelmäßig zur Aufnahme von Saisonarbeit in landwirtschaftlichen Betrieben, die landwirtschaftliche oder gärtnerische Produkte erzeugen oder bearbeiten, ihren Wohnsitz vorübergehend verlassen und nach beendeter Tätigkeit an ihren Wohnsitz zurückzukehren pflegen.

§ 15.

(1) Vermittlung im Sinne des § 14, Abs. 1, ist jede Tätigkeit, die darauf gerichtet ist, Personen, die einheimische landwirtschaftliche Wanderarbeiter in geschlossenen Personengruppen einstellen wollen, mit diesen zusammenzuführen. Als Vermittlung gilt auch der Abschluß eines Arbeitsvertrages oder eines anderen Vertrages, durch den sich geschlossene Personengruppen von inländischen landwirtschaftlichen Wanderarbeitern bereit erklären, einen Arbeitsplatz im Protektorat anzunehmen.

(2) Anwerbung im Sinne des § 14, Abs. 1, ist jede Tätigkeit, die darauf gerichtet ist, für Arbeitsplätze im Protektorat geschlossene Personengruppen von einheimischen landwirtschaftlichen Wanderarbeitern zu gewinnen.

§ 16.

(1) Geschlossene Personengruppen von einheimischen landwirtschaftlichen Wanderarbeitern dürfen nur auf Grund der vom Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung festgesetzten oder genehmigten Arbeits- und Lohnbedingungen beschäftigt werden.

(2) Für die Genehmigung einer Vermittlung oder Anwerbung geschlossener Personengruppen ist das Arbeitsamt des Wohnortes des Partienführers (Gasdas) zuständig.

IV. Teil.

Beschäftigung von Juden.

§ 17.

(1) Wer einen Juden beschäftigen will, ist verpflichtet, die Zustimmung des Arbeitsamtes einzuholen.

(2) Die Zustimmung ist auch zur (entgeltlichen oder unentgeltlichen) Beschäftigung jüdischer Familienangehöriger, die von Juden beschäftigt werden, einzuholen.

novinových oznámení) zprostředkování nebo najímání sezonních zemědělských dělníků v uzavřených skupinách, pokud nemají povolení příslušného úřadu práce.

(3) Za sezonní zemědělské dělníky se považují zemědělští dělníci, kteří za účelem přijetí sezonní práce v zemědělských závodech, vyrábějících nebo zpracovávajících zemědělské nebo zahradnické výrobky, pravidelně opouštějí na přechodnou dobu své bydliště a po skončené práci se do svého bydliště vracejí.

§ 15.

(1) Zprostředkováním podle § 14, odst. 1 jest každá činnost, která směřuje k tomu, aby tuzemští sezonní zemědělští dělníci v uzavřených skupinách vešli ve styk s osobami, které je chtějí přijmouti do práce. Za zprostředkování se považuje také sjednání pracovní smlouvy nebo jiné smlouvy, kterou se tuzemští sezonní zemědělští dělníci v uzavřených skupinách zavazují přijmouti pracovní místo v Protektorátě.

(2) Najímáním podle § 14, odst. 1 jest každá činnost, která směřuje k tomu, aby pro pracovní místa v Protektorátě byli získáni tuzemští sezonní zemědělští dělníci v uzavřených skupinách.

§ 16.

(1) Tuzemští sezonní zemědělští dělníci mohou býti zaměstnáni v uzavřených skupinách jen podle pracovních a mzdových podmínek, stanovených nebo schválených ministerstvem sociální a zdravotní správy.

(2) Povolení ke zprostředkování a najímání uzavřených skupin uděluje úřad práce podle bydliště vedoucího (gazdy) skupiny.

Část IV.

Zaměstnávání Židů.

§ 17.

(1) Kdo chce zaměstnávati žida, je povinen opatřiti si schválení úřadu práce.

(2) Schválení jest také třeba k zaměstnávání (úplatnému nebo bezplatnému) židovských rodinných příslušníků, zaměstnávaných židy.

(3) Die Zustimmung ist nicht erforderlich, falls der Jude gemäß der Regierungsverordnung vom 23. Jänner 1941, Slg. Nr. 46, über Maßnahmen zur Lenkung der Arbeitskräfte dienstverpflichtet wurde.

(4) Für den Begriff des Juden ist § 1 der Regierungsverordnung vom 4. Juli 1939, Slg. Nr. 136 vom Jahre 1940, über die Rechtsstellung der Juden im öffentlichen Leben maßgebend.

§ 18.

(1) Die Zustimmung zur Beschäftigung eines Juden wird nur auf schriftlichen Antrag erteilt. Der Antrag ist bei dem für den Beschäftigungs- oder Dienstort eines Juden zuständigen Arbeitsamt einzureichen. Wandergewerbetreibende, die Juden einzustellen beabsichtigen, haben den Antrag bei dem Arbeitsamt des Ortes zu stellen, in dem der Inhaber des Gewerbebetriebes seinen Wohnsitz oder Aufenthalt hat.

(2) Die Zustimmung zur Beschäftigung eines Juden wird nur einem bestimmten Arbeitgeber für einen bestimmten Juden für eine begrenzte Zeit erteilt. Die Zustimmung kann an Auflagen gebunden werden.

(3) Der Antrag auf Zustimmungserteilung wird vom Arbeitgeber eingereicht.

§ 19.

Über den Antrag auf Zustimmungserteilung entscheidet das Arbeitsamt. Die Entscheidung ist lediglich dem Arbeitgeber schriftlich zuzustellen. Diese Entscheidung ist endgültig.

§ 20.

Das Arbeitsamt, welches die Zustimmung erteilt hat, kann diese jederzeit widerrufen, namentlich wenn sich die Voraussetzungen, unter denen sie erteilt wurde, geändert haben oder wenn der Arbeitgeber gegen die Bestimmungen dieser Verordnung verstoßen oder die bei der Zustimmungserteilung ihm auferlegten Bedingungen nicht erfüllt hat. Der Widerruf ist endgültig.

§ 21.

Die ordentliche Kündigungsfrist für jüdische Beschäftigte beträgt höchstens 2 Wochen, und zwar für Arbeiter zum Schlusse einer Kalenderwoche und für Angestellte zum Schlusse eines Kalendermonates; entgegenstehende Bestimmungen auf Grund von geltenden Vorschriften, Betriebs(Dienst)ordnungen oder Einzelarbeitsverträgen gelten nicht für Juden.

(3) Schválení není třeba, byl-li žid přikázán do práce podle vládního nařízení ze dne 23. ledna 1941, č. 46 Sb., jímž se činí některá opatření o řízení práce.

(4) Pro vymezení pojmu žid platí ustanovení § 1 vládního nařízení ze dne 4. července 1939, č. 136 Sb. z roku 1940, o právním postavení židů ve veřejném životě.

§ 18.

(1) Schválení k zaměstnávání žida se uděluje jen na písemnou žádost. Žádost jest podati u úřadu práce, příslušného podle pracovního nebo služebního místa židova. Jde-li o kočovné živnosti, u nichž má býti žid zaměstnán, jest podati žádost u úřadu práce, v jehož obvodu má majitel této živnosti v době podání žádosti své bydliště nebo pobyt.

(2) Schválení k zaměstnávání žida se uděluje pouze určitému zaměstnavateli pro určitého žida a pro vymezenou dobu. Schválení lze uděliti za určitých podmínek.

(3) Žádost o udělení schválení podává zaměstnavatel.

§ 19.

O žádosti za udělení schválení rozhoduje úřad práce. Rozhodnutí jest doručiti toliko zaměstnavateli. Toto rozhodnutí jest konečné.

§ 20.

Úřad práce, který schválení udělil, může je kdykoliv odvolati, zejména změnily-li se předpoklady, za nichž bylo uděleno, nebo jednal-li zaměstnavatel proti předpisům tohoto nařízení nebo nesplnil-li podmínky, uložené mu při udělení schválení. Rozhodnutí, jímž bylo schválení odvoláno, jest konečné.

§ 21.

Řádná výpovědní lhůta pro židovské zaměstnance činí nejvýše 2 týdny, a to pro dělníky ke konci kalendářního týdne a pro zaměstnance ve vyšších službách ke konci kalendářního měsíce; odchylná ustanovení zvláštních předpisů závodního (služebního) řádu nebo jednotlivé pracovní smlouvy neplatí pro židy.

§ 22.

Der Minister für soziale und Gesundheitsverwaltung kann im Einvernehmen mit den beteiligten Ministern für bestimmte Gebiete oder für bestimmte Juden-Gruppen oder für bestimmte Gruppen der Arbeitsorte, beziehungsweise für bestimmte Arbeitszweige besondere Vorschriften erlassen (insbesondere Beschäftigungsverbote oder Beschränkungen); diese Vorschriften sind im Amtsblatte zu verlautbaren.

V. Teil.

Abgabe-Bestimmungen.

§ 23.

(1) Für die Genehmigung (Zustimmung) zur Beschäftigung gemäß Teil II und IV entrichtet der Arbeitgeber eine Abgabe für Amtshandlungen in Verwaltungssachen von 30 K bis 2500 K nach der Anzahl der genehmigten Arbeitnehmer und nach dem Vorteil, der sich für ihn aus der Genehmigung ergibt.

(2) Für die Genehmigung (Zustimmung) zur Arbeitsvermittlung und Anwerbung von Arbeitskräften entrichtet derjenige, dem diese Berechtigung erteilt worden ist, eine Abgabe für Amtshandlungen in Verwaltungssachen, und zwar

a) für die Genehmigung für den Einzelfall von 10 K bis 500 K,

b) für generelle Genehmigungen von 100 K bis 5000 K.

(3) Der Arbeitgeber ist berechtigt, sich die Abgaben von den ausländischen oder jüdischen Arbeitnehmern, die auf Grund der erteilten Genehmigung (Zustimmung) eingestellt wurden, erstatten zu lassen.

(4) Der Minister für soziale und Gesundheitsverwaltung kann für bestimmte Gruppen von ausländischen oder jüdischen Arbeitnehmern besondere Gebührensätze festsetzen.

VI. Teil.

Gemeinsame Vorschriften und Strafbestimmungen.

§ 24.

(1) Behörden, öffentliche und private Betriebe und die Träger der öffentlichrechtlichen Sozialversicherung sind verpflichtet, bei der Durchführung dieser Verordnung mitzuwirken.

§ 22.

Ministr sociální a zdravotní správy může v dohodě se zúčastněnými ministry stanoviti pro určitá území nebo pro určité skupiny židů nebo pro určité skupiny pracovních míst, po případě pro určité obory, odchylné předpisy (zejména zákazy zaměstnání nebo omezení); tyto předpisy jest vyhlásiti v Úředním listě.

Část V.

Ustanovení o dávkách.

§ 23.

(1) Za povolení (schválení) k zaměstnávání podle části II a IV platí zaměstnavatel dávku za úřední úkony ve věcech správních od 30.— K do 2.500.— K podle počtu povolených zaměstnanců a podle prospěchu, který pro něho z povolení vyplyne.

(2) Za povolení (schválení) k zprostředkování práce a najímání pracovních sil platí ten, komu oprávnění bylo uděleno, dávku za úřední úkony ve věcech správních, a to

a) za povolení pro jednotlivý případ od 10 K do 500 K,

b) za povolení všeobecná od 100 K do 5.000 K.

(3) Zaměstnavatel jest oprávněn žádati náhradu dávky na cizozemských nebo židovských zaměstnancích, kteří byli na základě uděleného povolení (schválení) přijati do zaměstnání.

(4) Ministr sociální a zdravotní správy může pro určité skupiny cizozemských nebo židovských zaměstnanců stanoviti zvláštní sazby.

Část VI.

Ustanovení společná a trestní.

§ 24.

(1) Úřady, veřejné a soukromé závody a nositelé veřejnoprávního sociálního pojištění jsou povinny spolupůsobiti při provádění tohoto nařízení.

(2) Diese Mitwirkung kann sich auf den einzelnen Fall und auf allgemeine Erhebungen erstrecken.

§ 25.

(1) Handlungen oder Unterlassungen entgegen den Vorschriften dieser Verordnung oder ihrer Durchführungsvorschriften werden von den Bezirksbehörden mit einer Geldbuße bis zu 10.000 K oder mit Arrest bis zu einem Monat oder mit beiden Strafen zugleich belegt. Wurde eine Geldbuße auferlegt, so ist im Falle ihrer Uneinbringlichkeit gleichzeitig eine Ersatz-Arreststrafe nach Maßgabe des Verschuldens bis zu einem Monat zu verhängen. Wurde neben der Geldbuße auch eine Freiheitsstrafe auferlegt, so darf diese zusammen mit der Ersatz-Arreststrafe für die uneinbringliche Geldbuße nicht mehr als einen Monat betragen.

(2) Ebenso wird die Mitteilung oder Verbreitung unrichtiger Nachrichten zwecks Vermittlung oder Anwerbung von Arbeitskräften bestraft, sofern es sich nicht um Handlungen gemäß den §§ 33 bis 35 des Gesetzes vom 15. Februar 1922, Slg. Nr. 71, betreffend die Auswanderung, handelt.

VII. Teil.

Schlußbestimmungen.

§ 26.

(1) Der Minister für soziale und Gesundheitsverwaltung wird im Einvernehmen mit den beteiligten Ministern Durchführungsvorschriften zu dieser Verordnung durch Kundmachung im Amtsblatte erlassen.

(2) Der Minister für soziale und Gesundheitsverwaltung bestimmt im Einvernehmen mit den beteiligten Ministern durch Kundmachung im Amtsblatte, mit welchen Wirkungen und in welchem Zeitpunkt die Geltungsdauer der Bewilligung erlischt, die einer Einrichtung oder einer Person nach den bisherigen Vorschriften erteilt wurde.

§ 27.

(1) Diese Verordnung tritt mit dem Tage der Kundmachung in Kraft.

(2) Mit demselben Tage tritt das Gesetz vom 13. März 1928, Slg. Nr. 39, über den Schutz des heimischen Arbeitsmarktes in der Fassung der Regierungsverordnungen vom 21. Mai 1937, Slg. Nr. 82, und vom 6. Februar 1941, Slg. Nr. 135, außer Kraft.

(2) Tato součinnost může se vztahovati na jednotlivé případy i na všeobecná šetření.

§ 25.

(1) Jednání nebo opominutí proti předpisům tohoto nařízení nebo předpisům podle něho vydaným trestají okresní úřady pokutou do 10.000 K nebo vězením do jednoho měsíce, nebo oběma těmito tresty. Byla-li uložena pokuta, jest pro případ její nedobytnosti uložiti zároveň náhradní trest vězení podle míry zavinění do jednoho měsíce. Byl-li vedle pokuty uložen trest na svobodě, nesmí spolu s náhradním trestem za nedobytnou pokutu činiti více než 1 měsíc.

(2) Stejně se trestá, kdo sděluje nebo rozšiřuje nepravdivé zprávy za účelem zprostředkování nebo najímání pracovních sil, pokud nejde o jednání podle §§ 33 až 35 zákona ze dne 15. února 1922, č. 71 Sb., o vystěhovalectví.

Část VII.

Závěrečná ustanovení.

§ 26.

(1) Prováděcí předpisy k tomuto nařízení vydá ministr sociální a zdravotní správy v dohodě se zúčastněnými ministry vyhláškou v Úředním listě.

(2) Ministr sociální a zdravotní správy stanoví v dohodě se zúčastněnými ministry vyhláškou v Úředním listě, s jakými důsledky a v jaké lhůtě zanikne účinnost povolení, které bylo uděleno zařízení nebo osobě podle dosavadních předpisů.

§ 27.

(1) Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

(2) Tímtéž dnem pozbývá platnosti zákon ze dne 13. března 1928, č. 39 Sb., o ochraně domácího trhu práce, ve znění vládních nařízení ze dne 21. května 1937, č. 82 Sb., a ze dne 6. února 1941, č. 135 Sb.

(3) Diese Verordnung wird vom Minister für soziale und Gesundheitsverwaltung im Einvernehmen mit den beteiligten Ministern durchgeführt.

Dr. Hácha m. p.

Dr. Krejčí m. p.

Ježek m. p. Dr. Kamenický m. p.
Dr. Kalfus m. p. Čipera m. p.
Dr. Kapras m. p. Bubna m. p.
Dr. Kratochvíl m. p. Dr. Klumpar m. p.

(3) Toto nařízení provede ministr sociální a zdravotní správy v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Hácha v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Ježek v. r. Dr. Kamenický v. r.
Dr. Kalfus v. r. Čipera v. r.
Dr. Kapras v. r. Bubna v. r.
Dr. Kratochvíl v. r. Dr. Klumpar v. r.

59.

Regierungsverordnung vom 18. Dezember 1941,

womit die Regierungsverordnung vom 6. April 1939, Slg. Nr. 112, über die Verlängerung der Funktionsperiode der Genossenschaftsfunktionäre in der Fassung der Regierungsverordnungen vom 14. Dezember 1939, Slg. Nr. 9 vom Jahre 1940, und vom 5. Dezember 1940, Slg. Nr. 462, abgeändert wird.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1, Abs. 1, der Verordnung des Reichsprotektors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940, V. Bl. S. 604, über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938, Slg. Nr. 330:

Art. I.

Der § 1 der Reg. Vdg. Slg. Nr. 112/1939 in der Fassung der Regierungsverordnungen Slg. Nr. 9/1940 und Slg. Nr. 462/1940 wird abgeändert und hat zu lauten, wie folgt:

„Die Funktionsperiode aller Funktionäre in den auf Grund der Gewerbeordnung errichteten Gewerbegenossenschaften und Gewerbegenossenschaftsverbänden wird bis auf weiteres, längstens bis zum Ende des Jahres 1942, verlängert. Dies gilt nicht für jene Funktionäre, die bereits nach den Vorschriften der Verordnung des Ministers für Industrie, Handel und Gewerbe vom 8. März 1940, Slg. Nr. 85, bestellt worden sind.“

Vládní nařízení ze dne 18. prosince 1941,

jímž se mění vládní nařízení ze dne 6. dubna 1939, č. 112 Sb., o prodloužení funkčního období společenstevních funkcionářů, ve znění vládních nařízení ze dne 14. prosince 1939, č. 9 Sb. z roku 1940, a ze dne 5. prosince 1940, č. 462 Sb.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940, Věstn. str. 604, kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

Čl. I.

§ 1 vl. nař. č. 112/1939 Sb. ve znění vládních nařízení č. 9/1940 Sb. a č. 462/1940 Sb. se mění a zní takto:

„Funkční období všech funkcionářů v živnostenských společenstvech a jednotách živnostenských společenstev, zřízených podle živnostenského řádu, se prodlužuje až na další, nejpozději do konce roku 1942. To neplatí pro ony funkcionáře, kteří byli ustanoveni podle předpisů nařízení ministra průmyslu, obchodu a živností ze dne 8. března 1940, č. 85 Sb.“